

‘Wie Mij ziet’

(Joh. 12:45)

Toen ik eens in Noorwegen was, heb ik in het kerkje van Geilo een blinde prediker gezien en gehoord. Het was voor het eerst in mijn leven dat ik een blinde hoorde spreken in een samenkomst. En ik werd diep getroffen door de warme toon waarop deze gelovige dienstknecht van de Heer over de Heiland sprak. Als onderwerp had hij Johannes 12:35-50 gekozen, dat handelt over het Licht van de wereld en over het wegnemen van de duisternis voor een ieder die met dat Licht in verbinding komt.

Eerst sprak hij aangrijpend over het angstige wanneer men in het duister verkeert. Maar toen vestigde hij met grote blijmoedigheid en zekerheid de aandacht op Hem Die van Zichzelf kon zeggen: ‘Ik ben het Licht van de wereld; wie Mij volgt, zal geenszins in de duisternis wandelen, maar zal het licht van het leven hebben’ (Joh. 8:12).

Hoewel hij blind was, zág hij! Het was aan zijn hele uiterlijk te zien dat hij iemand zag Die zijn hart had ingenomen. Hij zag de Heer Jezus en Zijn heerlijkheid. De overtuiging waarmee deze blinde prediker sprak over Hem Die het Licht van de wereld is en Die zijn oog had geopend voor Zijn schoonheid, maakte diepe indruk, ook op hen die zich nog in de duisternis bevonden.

Opmerkelijke woorden heeft de Heer Jezus gesproken over Zichzelf als het Licht van de wereld! Is het eigenlijk wel sterk genoeg, als ik de uitdrukking ‘gesproken’ gebruik? We lezen in Johannes 12: ‘Jezus nu riep en zei’ (vs. 44). Drie keer wordt ons over de Heer Jezus in het Evangelie van Johannes meegedeeld dat Hij riep. De eerste keer is in hoofdstuk 7:37. De Heer Jezus alleen is de Bron waar ieder naar toe moet gaan om zijn dorst te lessen. ‘Als iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke!’ De tweede keer is aan het graf van Lazarus in Johannes 11:43, waar de Heer met luide stem riep: ‘Lazarus, kom naar buiten!’ Zijn machtige stem dringt in het gebied van de dood. En hier, de derde keer, roept Hij het uit dat Hij als het Licht in de wereld is gekomen, en wat de gevolgen zijn voor hen die dit licht in zich willen opnemen en voor hen die het verwerpen: ‘Wie in de duisternis wandelt, weet niet waar hij heengaat’ (Joh. 12:35).

Als iemand in de duisternis blijft, hoe groot is dan de duisternis: het oordeel van de eeuwige duisternis is zijn deel. Maar als iemand oog heeft voor het Licht van de wereld, in Hem gelooft, Hem ziet, wordt hij niet geoordeeld, maar is hij behouden. Hij gelooft in Hem en ziet Hem Die de Heer Jezus heeft gezonden, dat is God Zelf. Hij heeft ook behoefte om te wandelen in het licht en te geloven in de kracht van het licht, opdat hij een kind van het licht zou zijn.

Wat is het toch ernstig uit de mond van de profeet Jesaja te horen dat God als een oordeel de ogen verblindt van hen die het Licht niet willen zien! Maar stel daartegenover nu de genade van een open oog te hebben voor het Licht van de wereld! Het geestelijk oog dat de heerlijkheid van de Heer wil zien! ‘Dit zei Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag en van Hem sprak’ (Joh. 12:41). We lezen in Jesaja 6, toen de serafs de driemaal Heilige eerden met grote stem, dat de profeet getuigde: ‘...zag ik de Heere’. En bij het zien van Hem, zonk hij in het niet, moest hij met het ‘verzoenend’ altaar in verbinding worden gebracht, bood hij zich aan om uit te gaan voor Hem Die zijn oog had gezien! De driemaal Heilige, de HEERE van de legermachten, stond nu als de Verachte te midden van de mensen! En Hij riep het uit: ‘Wie Mij ziet’. O, een blik te hebben voor de Heer Jezus, voor de Zoon van God, Hem te zien met het oog van het geloof, het is zo’n onuitsprekelijk voorrecht. Er ligt een zegen in voor de eeuwigheid! Nú en stráks ziet men dan Zijn heerlijkheid en spreekt men van Hem.